



Cesta pod ochranou sv. Michala

NOVINY FARNOSTI JASLOVSKÉ BOHUNICE SÚ PRÍLOHOU BLAVSKÝCH NOVÍN 2/2021

Slovo čitateľovi

Milí čitatelia, drahí farníci,

všetci sa tešíme, že sa postupne uvoľňujú opatrenia ohľadne pandémie. Pamätám sa, ako pri prvej vlne pán premiér hovoril, že druhú vlnu by sme už nezvládli, že si ju nemôžeme dovoliť. No a našťastie sme ju prežili. Hoci disciplína už trochu opadla a bolo viacero protestov. Keď sa zamyslíme nad správaním človeka, tak máme veľa z toho prvého biblického Adama. Keď sa ho Boh

pýtal, prečo sa skrýva, ak nejedol zo stromu poznania dobra a zla, povedal, že to žena, ktorú si mi dal Ty. Teda na vine bola žena aj Pán Boh, lebo on mu ju dal. No a musíme sa priznať, že radi vidíme vinníka v druhých a niekedy aj v Bohu. Dôležité je ale, aby sme sa vedeli zamyslieť, aký je náš podiel viny na probléme, ktorý riešime. Napríklad ak sa hnevám na deti, musím si dať otázku: „A vysvetlil som im to dobre? Nedal som im ja sám predtým zlý príklad?“ Ak si uvedomím svoj podiel viny, zrazu mám v sebe

omnoho menej hnevu. Hnev je emócia, ktorá nás stále bude sprevádzať. Len ju musíme ovládať. Pánu Bohu sa nič nevyšmyklo z rúk. Ak tu máme niečo, čo sa nám nepáči, je to príležitosť zamyslieť sa nad svojím podielom viny. Samozrejme, niekedy to môže byť aj skúška. Tak alebo onak, prajem vám, aby ste do svojho srdca nevpúšťali zlo, aby ste mali dosť síl zvíťaziť nad zlom, byť akoby nad vodou, kráčať po vlnách s pohľadom na Ježiša, na jeho srdce horiace láskou k nám.

Marián Vivodík, farár

Aké odlišné boli ich životné cesty, zamestnanie a postavenie v spoločnosti. Dva protiklady a dve osobnosti viery, nádeje a lásky, ktoré v Kristovi nachádzajú rovnaké povolanie a službu ohlasovať evanjelium. Zaiste i preto spojila Katolícka Cirkev ich sviatky do jedného, ktorý slávime každoročne 29. júna.

Sv. Peter a sv. Pavol

v Antiochii, v Korinte a v Ríme, kde zomrel mučeníckou smrťou ukrižovaním dole hlavou asi v roku 64. Nad jeho hrobom dnes stojí Bazilika sv. Petra a jeho relikvie sa nachádzajú pod hlavným oltárom. Býva vyobrazený s kľúčmi, ale aj s inými symbolmi, ako sú obrátený kríž, rybárska loď alebo kohút.

Sv. Pavol sa narodil v Tarze v židovskej rodine s právami rímskeho občianstva. Rodičia mu dali dve mená: Šavol (Saulus - meno prvého židovského kráľa) a Pavol (Paulus - malý). V dospelosti zahorel nenávisťou voči vtedajšiemu učeniu - kresťanstvu. Počas výpravy do Damasku, kde mal prenasledovať kresťanov, sa stretáva so Zmŕtvychvstalým. Krátky dialóg s osláveným Ježišom mu mení život - doterajší rúca, aby na jeho ruinách mohlo vyrásť veľké Božie dielo. Dal sa pokrstiť, ohlasoval kresťanstvo v synagógach a na svojich misijných cestách priviedol mnohých pohanov k viere. Po väznení a odsúdení zomiera okolo roku 67 mučeníckou smrťou štatím v Ríme. Nad jeho hrobom bola postavená Bazilika sv. Pavla. Sv. Pavol dostal pomenovanie „Učiteľ národov“, pretože je najväčším misionárom všetkých čias. Zvykne sa zobrazovať s knihou a mečom.

Z homílie Svätého Otca Františka na Slávnosť svätých apoštolov Petra a Pavla, 29. jún 2019: Apoštoli Peter a Pavol stoja pred nami ako svedkovia. Sú svedkami života. A pritom ich životy neboli úplne bezúhonné a priamočiare. Obaja boli hlboko nábožensky založení, avšak obaja sa dopustili veľkých chýb - Peter došiel až tak ďaleko, že zaprel Pána, Pavol zas prenasledoval Božiu Cirkev. Mohli by sme sa spýtať: „Prečo nám Pán nedal úplne bezúhonných svedkov?“ V tomto celom spočíva veľké ponaučenie. Pán nečiní zázraky s tými, čo si o sebe myslia, že sú tí správni, ale s tými, ktorí vedia, že sú nedostatoční. Ježiša nepritahuje naša bravúrnosť, nie pre toto nás miluje. On nás miluje takých, akí sme, a hľadá ľudí, ktorí si nevystačia sami, ale sú ochotní mu otvoriť svoje srdce. Sv. Peter a sv. Pavol pochopili, že svätosť nespočíva vo vyvyšovaní sa, ale v umenšovaní sa. Nie je to vzostup po rebríku, ale každodenné odovzdávanie svojej nedo-



statočnosti Pánovi, ktorý s pokornými robí veľké veci. A tajomstvom napredovať uprostred vlastnej slabosti je Pánovo odpustenie. Objavujeme v nich teda svedkov odpustenia. Vo svojich pádoch objavili silu Pánovho milosrdenstva, ktoré ich obnovilo. V jeho odpustení našli pokoj a nepotlačiteľnú radosť. Kvôli tomu, čo urobili, by boli žili s pocitom viny. Kolkokrát si Peter v mysli vybavoval zapretie Pána! Kolké včítky mal Pavol za to zlo, čo urobil nevinným ľuďom! Po ľudskej stránke zlyhali. No stretli Lásku, ktorá je väčšia než boli ich zlyhania. Odpustenie, ktoré bolo také silné, že dokázalo uzdraviť ich pocit viny. Len keď zažijeme Božie odpustenie, môžeme sa skutočne znovuzrodiť. Začína sa to odpustením, v ktorom nachádzame samých seba, a vo vyznaní našich hriechov.

Zdroje: www.zivotopisysvatych.sk; www.vaticannews.va;

Dominika Krčová, Foto Marián Vivodík; Vitráže kostola v J.Bohuniciach



Sv. Šimon Peter sa narodil v Betsaide pri Tiberiadskom jazere. Spolu s bratom Ondrejom boli rybármi. Ježišovým pozvaním: „Podte za mnou a urobím z vás rybárov ľudí.“ (Mt 4,19) sa obaja stávajú učeníkmi a apoštolmi Krista. Šimon dostal meno Kéfas, po grécky Petros, čo znamená skala. „Ty si Peter a na tejto skale postavím svoju Cirkev a brány pekelné ju nepremôžu.“ (Mt 16,18) Hoci bol Kristovým verným nasledovníkom, trikrát ho zaprel. Neskôr, po Ježišovom nanebovstúpení, sa viac nebal vyznávať vieru v Krista. Pôsoobil v Jeruzaleme,

25 ROKOV SLUŽBY BOŽIEMU ĽUDU

Dňa 15. júna 2021 uplynulo 25 rokov od kňazskej vysviacky nášho duchovného otca Mariána Vivodíka. Jubilujúci kňaz prijal kňazskú vysviacku z rúk arcibiskupa Mons. Jána Sokola dňa 15. júna 1996, na sviatok Najsvätejšieho srdca Ježišovo v Dóme sv. Martina v Bratislave. Pri-mičnú svätú omšu slúžil v rodisku v Pustých Sadoch.

Toto strieborné kňazské jubileum sme si pripomenuli v sobotu, 12. júna 2021 večernou svätou omšou v kostole sv. Michala v Jaslovských Bohuniciach, ktorú celebroidal samotný pán farár. Svätou omšou zneli krásne chrámové piesne nášho speváckeho zboru Archanjel venované p. farárovi.

Po záverečnom požehnaní vyjadrila poďakovanie duchovnému otcovi v mene farníkov z Jaslovských Bohunic a Paderoviec kostolníčka p. Jozefína Kubišová a odovzdala mu ako prejav vďaky kvetinový a finančný dar. Pán farár poďakoval za dar kňazstva, aj za tých, ktorí mu pomáhali na ceste k Pánovmu oltáru. Zaspomínal si na deň kňazskej vysviacky kedy mal zvýšenú teplotu po očkovaní. Na záver pozval farníkov na malé občerstvenie na farský dvor. Po výdatnom daždi slnečné lúče rozjasnili dvor a farníkov čakalo príjemné posedenie, na ktorom si pochutili na dobrotách, ktorých bolo neúrekom. Ďakujeme p. farárovi za milé občerstvenie. Poďakovanie patrí aj našim šikovným farníčkam za chutné koláčiky, zákusky, pagáčky a iné maškrtky. Taktiež všetkým, ktorí prispeli akýmkoľvek spôsobom k uskutočneniu tohto kňazského jubilea.



Podakovanie

Ty si kňaz naveky podľa radu Melchizedechovho.

Boží hlas vo svojom srdci počul a na Pánovo volanie odpovedal:

„Tu som, Pane.“

Dôstojný pán farár,

je to už 25 rokov odkedy ako kňaz prinášate svedectvo o Ježišovi Kristovi. Pri tejto príležitosti by sme chceli s veľkou láskou a úctou vyjadriť Vám poďakovanie, dôstojný pán farár.

Ako kňaz ste odovzdali Ježišovi celý svoj život plný obety, pokory a poslušnosti. Ďakujeme Vám za príklad hlbokéj a živej viery, za obetavú, namáhavú službu, ktorú pre nás vykonávate.

Preto chceme vzdať vďaku Pánovi za život, ktorý si mu dal, za rodičov, ktorí mu vstúpili vieru do srdca.

Za to, že si si ho vyvolil, že môže pokračovať v tvojom diele, že môže dávať požehnanie a hlásať slovo Božie už 25 rokov.

Ó, Pane, zachovaj a dokonaj vo svojom kňazovi, čo tvoja milosť začala. Prenikni ho silou a milosťou Ducha Svätého, udrž ho stále v poníženosti, v láskavosti a v добрôte vo všetkých cnostiach.

Prosíme i teba, Panna Mária - Matka kňazov, pomáhaj mu, aby Ježišova láska stále z neho žiarila, aby mohol v jeho láske seba blížnym rozdávať a takto srdcia pre Ježiša otvárať.

V modlitbách Vám vyprosujeme zdravie, spokojnosť, potrebnú silu pre telo a dušu.

Nech Vás Pán Boh živí!

Vaši farníci

Duchovný otec Marián Vivodík pôsobí v našej farnosti šiesty rok. Za tento krátky čas okrem vysluhovania sviatostí, odslúžených svätých omší, modlitieb, prosieb za farníkov možno oceniť jeho záslužnú činnosť.

Pod jeho vedením vo Farskej ekonomickej rade (FER), v spolupráci s jej členmi a farníkmi boli vykonané nasledovné práce:

V kostole sv. Michala v Jaslovských Bohuniciach:

- oprava veže, schodiska na vežu a bleskozvodu,
- rekonštrukcia elektroinštalácie,
- osvetlenie krížovej cesty a doplnenie osvetlenia v kostole,
- výmena menších starých okien v kostole,
- rozšírenie priestorov na chóre,
- obnova vnútorných malieb celého kostola a vyčistenie obrazu sv. Michala,
- vybudovanie prestrešenia vchodu do kostola,
- oprava fasády a sokla celého kostola,
- rekonštrukcia kúrenia kostola,
- obnovenie (pozlátenie) kalicha používaného pri bohoslužbách,
- výmena dlažby v hlavnej sakristii,
- dobudovanie sociálneho zariadenia,
- maľovky v hlavnej a bočnej sakristii,
- inštalácia profesionálneho monitora na spev,

tiež

- stavba kaplnky Panny Márie - Kráľovnej radosti a uzdravenia, úprava okolia,
- zrenovovanie priestorov starej fary a zriadenie Útulku sv. Martina.

V kostole sv. Martina v Paderovciach:

- vybudovanie prestrešenia vchodu kostola,
- oprava schodiska veže kostola,
- výroba novej ambóny (kazateľnice),
- dodanie nového organu,
- vybudovanie chodníka na cintoríne,
- obnova oltára, obetného stola.

Ďalej organizoval púte, výlety, kurzy pre farníkov a tábory pre deti ako sú:

- púť do Lúrd, Medžugoria, do Sv. zeme,
- púť na horu Butkov, na Litmanovú, do Mariazellu,
- tábory a výlety pre deti (Beckov, Rajecké Teplice, Lazy pod Makytou, Lúčky, Orava, Tatry, Vršatec), noc na fare pre deti,
- oslavy Dňa rodiny, evanjelizačný alfa kurz a rôzne iné aktivity.

Veľa času zaberie aj spravovanie Útulku sv. Martina v Jaslovských Bohuniciach.

Tieto opravy, údržby kostolov, aktivity pre deti a mládež boli financované dotáciami od obce Jaslovské Bohunice, príspevkami od dobrodincov, farníkov, sponzorov.

Ďakujeme všetkým, ktorí sa podieľali na všetkých aktivitách či už finančnými príspevkami, svojou prácou alebo iným spôsobom.

text a foto: Jana Čápková



Sv. Mária Magdaléna

Sviatok sv. Márii Magdalény slávime 22. júla.

Mária Magdaléna patrí k najznámejším biblickým postavám. Ako jej meno prezrádza, pochádzala z mestečka Magdala, ktoré ležalo pri Galilejskom jazere. Evanjeliá na dvoch miestach uvádzajú, že Ježiš z nej vyhnal sedem zlých duchov (Mk 16,9 a Lk 8,2). Po tejto udalosti sa zaradila medzi Ježišových učeníkov (medzi nich patrili nielen apoštoli, ale aj mnoho iných mužov a žien). Bola prítomná na Ježišovej krížovej ceste, pri jeho mučení a ukrižovaní, ale aj pri pohrebe. Prvý deň týždňa po sobote sa spolu s Janou a Máriou Jakubovou vybrali k hrobu, aby pomazali Ježišovo mŕtve telo, ako to bolo zvykom u Židov. No našli prázdny hrob a anjelov, ktorí im povedali, čo sa stalo. Šli to povedať apoštolom, z ktorých Peter a Ján sa bežali presvedčiť k hrobu, či to je naozaj tak. Tiež našli prázdny hrob. No stále nechápali, že naozaj vstal z mŕtvych. Apoštoli sa potom vrátili domov, no Mária Magdaléna zostala pri hrobe a plakala. Vtedy sa jej zjavil - ako prvej z ľudí - sám zmŕtvychvstalý Ježiš. Ona ho najprv považovala za záhradníka, no po chvíli ho spoznala. Tak sa stala prvou, ktorá zvestovala apoštolom, že Ježiš skutočne žije.

Mária Magdaléna sa niekedy stotožňuje s inými Máriami, napr. s Máriou s Betánie, sestrou Marty a Lazára, alebo s hriešnicou Máriou, ktorá umývala Ježišovi nohy u Šimona. Takisto sa stotožňuje s Máriou Egyptankou, ktorá bola hriešnicou a po obrátení žila ako pustovníčka pri rieke Jordán. Podľa tradície Mária Magdaléna po zoslaní Ducha Svätého prešla na územie dnešného južného Francúzska (okolie Marseille a Aix), kde ohlasovala vieru v Krista. Potom strávila tridsať rokov na púšti v St. Baume. Na konci svojho života prišla do Efezu, kde zomrela. Tam ju aj pochovali. V roku 899 preniesli jej pozostatky do Carihradu. Zobrazuje sa v kajúcom alebo kniežacom rúchu s prikrýtou hlavou. V baroku ju zobrazovali ako hriešnicu. Je patrónkou kajúcnikov, kajúcich prostítútek, kaderníkov.

Zdroj: www.zivotopisysvatych.sk

Spomíname

Náhly odchod vzácneho človeka - kňaza - je veľkou stratou najmä pre jeho obetavosť a všetko dobré, čo robil pre rozširovanie Božieho kráľovstva. Na druhej strane nás jeho náhly odchod naplňa nádejou, že už sa teší z Božej blízkosti vo večnom kráľovstve a oroduje za Cirkev a jej potreby.



Svätec kostola

Svätá Anna

Podľa tradície sa rodičia Panny Márie nazývali Joachim a Anna. Sväté písmo nikde neuvádza ich mená. Prvá zmienka o nich sa nachádza v apokryfnom Protoevanjeliu (kniha, ktorá nepatrí do zoznamu Sv. písma) sv. Jakuba z 2. storočia. Podľa tohto spisu bol Joachim bohatým, no aj veľmi zbožným a dobrým mužom. Zisk zo svojich majetkov rozdeľoval na tri diely: jeden dával jeruzalemskému chrámu, jeden chudobným a posledný diel mal pre seba a svoju rodinu. Mali však bolesť - nemohli mať deti. Až keď boli vo vyššom veku, Anna počala a porodila dcéru, ktorej dali meno Mária, po hebrejsky Miriam (slovensky Bohu milá). Bola to veľká udalosť. Joachim priniesol za to obeť z desiatich baránkov a usporiadal hostinu. Aj chrám venoval zvieratá na obeť. Keď mala Mária tri roky, zasvätili ju Pánovi v chráme. Tolko protoevanjeliu.

Meno Joachim znamená Príprava na Pána. Meno Anna znamená milosť, láska, modlitba. Presné správy o nich nemáme, ale zato sa teší veľkej úcte medzi veriaciimi kresťanmi nielen na Slovensku, ale po celom svete. Sv. Anna je patrónkou baníkov, chudobných a ťažko pracujúcich.

Zdroj: www.zivotopisysvatych.sk
foto: Marián Vivodík

Dňa 15. mája 2021 sme si pripomenuli 1. výročie od smrti nášho bývalého kňaza, správcu našej farnosti, vdp. Mgr. Róberta Ondrika. Za krátky čas pôsobenia v našej farnosti duchovný otec Róbert Ondrik zasiahol do života takmer každej rodiny - cez sväté omše, vysluhovanie sviatostí, pochovávanie blízkych. Bol vždy veľmi otvorený pre spoluprácu, obetavý, priateľský. Človek, ktorý spájal ľudí vo farnosti. Takmer každého poznal po mene, pre každého mal pochopenie a láskavé slovo. V jeho slovách i skutkoch rezonovala láska k Bohu i k človeku.

Jeho život bol symbolom zápasu o vieru, o slobodu a o ľudskosť. Pre jeho otvorené srdce k nám a našim potrebám sme ho mali radi. O to viac sme boli smutní, keď bol tak skoro preložený do inej farnosti. Po kňazskej vysviacke v roku 2000 pôsobil na viacerých miestach (Želiezovce, Štúrovo, Kukučínovo, Čifáre, Jaslovské Bohunice, Bzince pod Javorinou, Trnovec nad Váhom). Aj po preložení z Jaslovských Bohuníc zostali naši farníci s ním v spojení a pomáhali mu v začiatkoch jeho pôsobenia v nových farnostiach.

Zostane navždy v našich srdciach. Myslíme na neho v našich modlitbách. Nech odpočíva v pokoji!

Výročné sväté omše za zomrelého vdp. Róberta Ondrika odslúžil duchovný otec Marián Vivodík 9. a 15. mája 2021 vo farskom Kostole sv. Michala Archanjela v Jaslovských Bohuniciach a 13. mája 2021 v Kostole sv. Martina v Paderovciach.

Jana Čápková, foto: archív



KNIHA ŽALMOV

Biblické okienko

O veľkej dôležitosti tejto knihy v kresťanskej liturgii svedčí použitie žalmov najmä v slávení Eucharistie, vo vysluhovaní sviatostí a v liturgii hodín. Druhý vatikánsky koncil pokladá žalмовé piesne a chvály za „hlas Nevesty (= Cirkvi), ktorá sa prihovára Ženíchovi (= Kristovi)“. V Novom zákone z tristo citátov Starého zákona je okolo sto z Knihy žalmov.

Knihy žalmov je zbierka 150 hebrejských náboženských piesní. Slovenské slovo **žalm** je odvodené od gréckeho slova *psalmós* (pieseň so sprievodom citary, harfy). Pre bohatý duchovný obsah bibliisti právom definovali Knihu žalmov ako „Starý zákon v malom“. Žaltár bol po Novom zákone prvou z biblických kníh, ktorú celú preložili do staroslovienského jazyka. Niektoré preklady sa nezhodujú v číslovaní žalmov, aby sa vyhlo nedorozumeniu, uvádza sa niekedy v zátvorke príslušné číslo žalmu v Septuaginte a vo Vulgáte.

Žalmy majú **rozličných autorov**. Najviac ich

napísal **kráľ Dávid** (73-krát), ktorý ustanovil chrámový spev. Ďalšou zbierkou sú žalmy **synov Koreho**, ktorí slúžili v chráme ako strážcovia a speváci. Témou týchto žalmov je ospevovanie chrámu, posvätných úkonov a osudov národov. **Asafove žalmy** sú pripísované Asafovi, hlavnému spevákovi za čias kráľa Dávida. Okrem 34 žalmov všetky ostatné majú svoje nadpisy s rozličným významom. Tieto nadpisy označujú autorov, okolnosti, literárny druh, pokyny pre prednes či liturgické použitie. Knihy žalmov vznikla v 5. až 2. stor. pred Kr. Z literárneho pohľadu by sme niektoré žalmy mohli nazvať chválospevmi, žalospevmi, kráľovskými či poučnými žalmami, historickými a kultovými.

V protiklade k pohanským božstvám, ktoré sú mŕtvou hmotou, **Boh ospevovaný žalmami je živý Boh a zdroj všetkého života, Boh od vekov až naveky**. Má vzťah k svetu a k cloveku, ktorý sa prejavuje v prírode, dejinách,

chráme a Izraeli. V žalmoch prevláda staroveká predstava o svete a o posmrtnom osude jednotlivcov. Hovorí sa, že všetci mŕtvi bez rozdielu zostupujú do podsvetia (hebr. *šeól* = ríša mŕtvych), kde existujú akýmsi tienistým životom ďaleko od Boha. Sú tu však aj náznaky odmeny v posmrtnom živote. Z teologického hľadiska sú dôležité najmä tzv. mesiášske žalmy, v ktorých sú náznaky o budúcom Mesiášovi. Sám Ježiš Kristus citoval niektoré texty žalmov s vyhlásením, že sa splnil v jeho osobe. Aj novozákonní svätopisci sa často odvolávajú na žalmy, aby dokázali, že Ježiš z Nazareta je Mesiáš.

Sám Kristus určite recitoval žalmy vo svojom súkromnom živote, na svojich každoročných púťach do svätého mesta či pri slávení židovskej Paschy. O kráse žalmov, v ktorých neraz vidíme akoby na dno duše, sa môžeme presvedčiť z nasledujúcich citátov.

Marián Vivodík

Zrnká múdrosti z knihy žalmov



- Pán je môj pastier, nič mi nechýba. (23,1)
- Hľadaj radosť v Pánovi a dá ti, za čím túži tvoje srdce. Pánovi zver svoje cesty a jemu dôveruj, on sa už postará. (37,4)
- Hovorím Pánovi: „Ty si môj Pán. Pre mňa niet šťastia bez teba.“ (16,2)

- Zákon Pánov je dokonalý, osviežuje dušu. Svedectvo Pánovo je hodnoverné, dáva múdrosť maličkým. (19,8)
- Prebodli mi ruky a nohy, môžem si spočítať všetky svoje kosti. Lež oni si ma premeriavajú a skúmajú; delia si moje šaty a o môj odev hádžu los. (22,17)
- Skúste a presvedčte sa, aký dobrý je Pán; šťastný človek, čo sa utieka k nemu. ...tým, čo hľadajú Pána, nijaké dobro chybať nebude. (34,9)
- Prestaň sa hnevať a zanechaj zlosť, nerozčuľuj sa, to vedie len k zlému. (37,8)
- Lepšie to málo, čo má spravodlivý, než veľké bohatstvá hriechnikov. (37,16)
- So mnou je Boh, jeho láska ma predchádza. (59,11)
- Hlbočina je človek a jeho srdce priepať. (64,7)
- Tvoje slovo je svetlo pre moje nohy. (119,105)
- Ak Pán nestavia dom, márne sa namáhajú tí, čo ho stavajú. (127,1)

Marián Vivodík

OPRAVA KOSTOLA

Hoci je pandémia a opravy na kostoloch sa zastavili, predsa dorábame rozrobené veci. Zo stien nám vyčnieva ešte zopár káblov. Kúpili sme profesionálny monitor na premietanie piesní a textov v liturgii. Pôvodne sme chceli kúpiť projektor. Potom sme si povedali, že lepšie budú televízory. Dostali sme však ponuku profesionálnych projektorov. Jeho výhoda je, že sa správa ako monitor počítača a má väčšiu svietivosť. Teraz sa rozhodujeme, kde bude umiestnený, keďže terajšie miesto na stojane je nevyhovujúce. Ďalej máme rozbehnutú inš-

taláciu dvoch kamier. Bolo by to nastálo, a tak by sa mohli na internet dávať prenosy častejšie a ľahšie ako doteraz. Taktiež sme si konečne objednali bodové svetlo, ktoré bude zo stĺpa svietiť na vystavenú sviatosť na oltári. Čakali sme naň dlhšie, keďže sa muselo objednať zo Španielska. Touto cestou ďakujem za pomoc všetkým zainteresovaným, hlavne Ekonomickej rade a p. Petrovi Bubánovi za ochotu pri prenosoch svätých omší v nedeľu.

Marián Vivodík

KRÁTKE SPRÁVY

- 1. sv. prijímanie sa uskutočnilo 26. júna 2021 v dvoch skupinách o 9.00 a 11.00 hod.
- Pripravuje sa Farský tábor pre žiakov 3. - 9. triedy ZŠ v Škole v prírode Zliechov v dňoch 25. - 31. júla 2021
- Pripravuje sa Sviatosť birmovania koncom augusta 2021

Marián Vivodík

Vydáva: Rímskokatolícka cirkev, farnosť Jaslovské Bohunice.

Zodpovedný redaktor: Marián Vivodík, farár

Členovia redakčnej rady: D. Krčová, S. Krajčovičová, T. Rapant, V. Čížinská, J. Čápková, M. Remenárová, J. Remenárová, L. Tökölyová